

Вучића би неко могао да пита како с платом од 124.000 динара издржава породицу, плаћа деци школовање па још о свом трошку плаћа новинарима колаче, а повремено направи и неки пријем истичући како се, ето, он галантно машио новчаника све да држави ушпара неки динар.

Порекло имовине: Наменска изјава

Не зна се да ли је то тек онако, литерарни и општи занос, хипербола, или Александар Вучић није претеривао већ је мислио на неког кога добро познаје. Премијер је, наиме, приликом посете фабрици из система наменске индустрије у Великој Плани, врло наменски изјавио:

"Не може неко ко има пријављену плату од 50.000 до 70.000 динара да буде велики газда који има два поршеа, или два велика мерцедеса и 17 кућа и станова. То за плату до 80.000 динара не може, па ће морати да објасни како је то стекао."

Рекао бих да је било у питању једно типично вучићевско претеривање ради јачег ефекта, али, руку на срце, уопште није немогуће да у Вучићевом ближем и даљем окружењу има оних на које би поменути инвентар имовине могао да се односи.

Са сваком променом власти овде почиње нова транзиција, јер то се у Србији претворило у перманентни друштвени однос и појаву, и у таквим условима рађа се и нова класа која тргује најпре политичким утицајем а то може донети пристојно богатство. Нема ту фискалног рачуна, нити било каквих рачуна, али има рачунице да се згрну паре док "ово наше траје".

За три године Вучићеве доминације дошло је до промене крвне слике тајкунског организма и на сцени се, за сада стидљиво, појављују нови играчи, али, по природи ствари, неће дуго остати самозатајни, као што не верујем да су одушевљени Вучићевим налогом да се спреми, колико одмах, законско решење које би омогућило испитивање порекла имовине.

Него, они се надају да ће баш њих, те нове, мимоићи порески органи у земљи где је по том основу, основу имовине, сумњив свако ко породици обезбеђује три obroка дневно.

Уосталом, и Вучића би неко могао да пита како с платом од 124.000 динара издржава породицу, плаћа деци школовање па још о свом трошку плаћа новинарима колаче, а повремено направи и неки пријем истичући како се, ето, он галантно машио новчаника све да држави ушпара неки динар. Сви су, хоћу да кажем, сумњиви. А најсумњивији су, ако се изузме имовина стечена криминалним радњама, они који су близу или су у власти, па сада грабе до оног пословичног првог милиона после кога већина питања о имовини постаје бесмислена јер улазе у фазу легализације обрта.

Било како било, Александар Вучић је решио да одржи обећање из јануара ове године и најавио је да ће у септембру бити готов предлог закона. Министарства правде и финансија добила су налог да за месец и по дана припреме нацрт закона који би, ах, како је то баш zgodно, ушао у скупштинску процедуру баш пред најављене локалне и покрајинске изборе (све се чешће помиње 20. децембар као датум одржавања избора), па није згорег из каније тргнути мач правде и витлати с њим до победе - на изборима. А после ћемо да видимо.

Питање које охрабрује заговорнике тезе да се ради о чистом политичком маркетингу гласи: зашто се постојећи прописи не примењују?

По садашњем закону, ако функционери прикрију или пријаве лажну имовину, подлежу кривичном гоњењу, а казна је од шест месеци до пет година затвора. Видимо како се то примењује, односно не примењује осим формалног попуњавања имовинске карте.

Нама се на тендерима и аукцијама за куповину предузећа појављују и незапослена лица а слабо се притом проверава порекло имовине, а то се може радити и без посебног закона. Као што порески органи могу да реагују кад год се уочи несразмера између имовине и декларисаног имовинског стања.

Такав видљив облик раскалашности може бити санкционисан и без новог закона по члану 59. постојећег Закона о пореском поступку и пореској администрацији који омогућава унакрсно пореско преиспитивање поменуте несразмере.

Овога ми крста: Придобијање верника

С друге стране, наши државни органи нису набилдовани као Бојан Пајтић усликан ових дана разголићен на новосадском Штранду. Све је супротно, органи пате од потхрањености и анемије, видљиви су знаци опште слабости, а чишћење Аугијевих штала у којима је закопано нелегално богатство тражи здраву, мишићаву, правилно дефинисану, речју, јаку државну управу, несклону, због описаних слабости, подмитљивости и политичким утицајима.

Не сумњам да ће поменуто министарства написати неки нацрт закона и да ће то, вероватно, ући у процедуру, али ће од тога бити користи – ако се изузме фактор могуће репресије над политичким противницима – колико ће бити користи од оног крста који ће да се уздигне на планини повише Краљева. Чиста симболика. Крст ће бити висок 33 метра и тежак 40 тона и биће осветљен, па ће ноћу моћи да га види пола Србије.

Цела Србија ће да види закон и моћи ће да се крсти пред тим чудом, и дању и ноћу. Боље би било да су црквени оци отворили неку народну кухињу у Краљеву него што ће да потроше око сто хиљада евра за ову скаламерију, као што би било боље да актуелна власт почне да примењује већ постојеће прописе него да придобија нове вернике штанцовањем нових закона пред нове изборе.

([Време](#))